

Japonsko se pod očima USA vydává na cestu k militarizaci

infokuryr.cz/n/2023/01/04/japonsko-se-pod-ocima-usa-vydava-na-cestu-k-militarizaci

kuryr

4. ledna 2023



Japonsko 16. prosince představilo svou novou obrannou strategii, která má masivně posílit obranné a útočné schopnosti země. Toto je pravděpodobně největší modernizace obrany, kterou Japonsko podniklo od druhé světové války, kdy se stalo „pacifistickým“ státem. Jak ukazují nové dokumenty, Japonsko opouští svůj „pacifismus“ ve prospěch asertivnějšího úsilí o vojenskou sílu schopnou promítat japonskou sílu ven – a chránit japonské národní zájmy. Už to není jen o sebeobraně. Jednoduše řečeno, cílem Japonska je celý Tichý oceán a okolní oblast Indického oceánu. Dokumenty naznačují, že Japonsko by mělo být schopné „provedení účinného protiútoků na území nepřítele jako minimální míra sebeobraný“. Změny – které japonský premiér Fumio Kishida nazval „bodem obratu v dějinách“ – jsou uvedeny ve třech dokumentech: strategie národní bezpečnosti, strategie národní obrany a střednědobý obranný program.

Podle těchto dokumentů Japonsko utratí asi 37 miliard dolarů na schopnosti protiútoků a vývoj hypersonických zbraní dlouhého doletu. Tokio také koupí rakety Tomahawk vyrobené v USA. Na kybernetickou válku je vyčleněno 7 miliard dolarů a stejná částka bude použita na rozvoj vesmírných schopností. **Celkem Japonsko utratí za své ozbrojené síly za pět let 316 miliard dolarů. S těmito výdaji se takzvané „pacifistické“ Japonsko stává třetím největším světovým vojenským výdajem po Spojených státech a Číně.** Jak ukazují podrobnosti, Tokio se uchýlí k těmto systémům, když je Japonsko pod útokem nebo útok na spřátelený národ [čti: Tchaj-wan] ohrožuje přežití Japonska, když neexistují žádné vhodné prostředky k odražení útoku a pokud bude použito násilí. omezena na minimum.

Celé zaměření této nové strategie je získat schopnost používat rakety dlouhého doletu. Pokud jde o „rakety dlouhého doletu“, cíle, které má Japonsko na mysli, jsou jasné: Čína, Rusko a Severní Korea. Kishida řekl, že je to jeho „odpověď“ na různé bezpečnostní výzvy, kterým čelíme“.

I když tyto výzvy úzce souvisejí s probíhajícími ruskými speciálními vojenskými operacemi na Ukrajině a napětím ohledně Tchaj-wanu, nejsou přirozené ani neřešitelné, ale byly do Japonska přineseny samotným Washingtonem, aby oživil tichomořského spojence a potažmo i jeho vlastní posílení globálního vedení.

Propojení Ruska, Číny a USA je zde evidentní. Japonský strategický dokument nazval „Ruskou invazi na Ukrajinu“ porušením mezinárodního práva a považoval „strategickou výzvu“ předloženou Čínou za největší „Japonsko, jaké kdy čelilo“. Tyto změny byly velmi rychle schváleny USA, zemí, která po druhé světové válce vnutila Japonsku takzvanou „pacifistickou“ ústavu.

Americký velvyslanec v Japonsku Rahm Emanuel v prohlášení uvedl, že „premiér činí jasné, jednoznačné strategické prohlášení o úloze Japonska jako poskytovatele bezpečnosti v Indo-Pacifiku“ a dodal, že

premiér dal „velké „D“ jako další. k odstrašení Japonska.” “Vítáme zveřejnění aktualizovaných strategických dokumentů Japonska... odrážejících neochvějný závazek Japonska udržovat mezinárodní řád založený na pravidlech a svobodný a otevřený Indo-Pacifik,” řekl americký ministr obrany Lloyd Austin a dodal, “Podporujeme rozhodnutí Japonska získat nové schopnosti, které posílí regionální odstrašení, včetně schopnosti protiútoků.”

Japonské vojenské ambice, typy zbraňových systémů, které chce získat, a podpora USA pro tuto změnu tedy znamenají, že se Japonsko pevně postavilo na stranu spojenců druhé světové války.

To je skutečně významný bod obratu, zejména proto, že Japonsko je nyní vojenským partnerem země, která zahájila jaderný útok, a tato aliance je proti zemi (Čína), která (částečně) okupuje Japonsko během druhé světové války.

Je Japonsko skutečně ohroženo?

Argumentem předloženým jak USA, tak Japonskem je, že země čelí obrovským bezpečnostním výzvám. Ale kdo ohrožoval Japonsko? Hlavním politickým problémem Číny jsou USA ve vztahu k Tchaj-wanu. To Tokio samo o sobě neovlivňuje, ale Tokio vidí rostoucí napětí mezi USA a Čínou ohledně Tchaj-wanu jako hrozbu pro své zájmy. Kromě územního sporu o ostrovy Senkaku neexistují v čínsko-japonské rovnici žádné hmatatelné napětí. Tento spor nikdy nehrozil, že se stane vojenským bodem vzplanutí, který by vyžadoval silnou japonskou vojenskou reakci k odstrašení Číny.

Proč se Japonsko militarizuje, je tedy zásadní otázka, kterou je třeba vysvětlit z hlediska schopnosti USA ovlivňovat japonskou zahraniční a vojenskou politiku. Existuje přímý i nepřímý zdroj. Pokud jde o přímý zdroj, USA byly pro Japonsko od druhé světové války hegemone. Nepřímo tak USA vytvářejí velký bezpečnostní problém v regionu prostřednictvím napětí s Čínou kvůli Tchaj-wanu. Země v regionu proto pociťují geopolitický tlak – a reagují na něj.

S Ruskem je situace podobná. Ruské speciální vojenské operace jsou reakcí na expanzivní politiku NATO. To nyní uznává i Evropa, kde již francouzská hlava státu vyzvala k tomu, aby byly brány v úvahu ruské bezpečnostní zájmy, aby se jednáním ukončila ukrajinská krize. Konflikt zahrnující NATO nemá nic společného s Japonskem, alespoň ne přímo. Byly to však USA, kdo přivedl NATO do tichomořského regionu, když po raketovém útoku v Polsku uspořádal nouzový summit NATO-G7 na Bali na okraj summitu G-20 v Indonésii.

Když se NATO stane aktivním v regionu, který je daleko mimo jeho kompetence, je zřejmý záměr učinit z konfliktu v Evropě globální problém, což také vysvětluje klíčové faktory, které vedly k současné japonské militarizaci, což je proces, který zahrnuje mnohem viditelnější stopu USA než vlastní Japonsko. .

Salman Rafi Sheikh, výzkumný analytik v oblasti mezinárodních vztahů a pákistánské zahraniční a domácí politiky, exkluzivně pro online magazín New Eastern Outlook.

ZDROJ

PRO

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST

Sdílet: